

входо-полудневий. Форма того бастиона есть форма полигона, котрого довжина и ширина выносять 14—15 метровъ. Ширина панцира выносить 8 метровъ, подвнѣчне крыло полигона есть отверстие (отвѣрь становитъ линію 8 метровъ), а подвнѣчно-западне крыло мѣстить въ себѣ заглубленыемъ землею закинене въ формѣ четыреугольника. Ту фундаментъ есть найглубшій и сягає до 2 метровъ глубины. На тѣмъ мѣсціи пущено желѣзный свердль въ землю ѿ 1 метръ глубше ажъ до сюда могилы, котра покрывала ту руину, и выдѣбутъ въ оттамъ жовту глину. Вирочѣмъ вся руина була насыпана и навершена чорною землею. Эъ предметовъ вынайдено окрухи чепрѣвъ, кремѣнныи ножикъ и ѿщо въ формѣ гутика, выробленого изъ чорного скла або ако-госіе дуже твердого чорного каменя.

Рѣвночесно розкопувано ѿ другу могилу, лежачу на краю полудневої стороны дубровы, до котрои значена Вп. кустось митроп. капітулы А. Петрушевиць велику вагу привязау. Праца около розкопки той могилы тревала 4 днѣ (25, 27, 28 и 29 вересня). Могила тая есть значно висша и просторнѣша ѿ попере-редної. Высота ѿ висносять 4 метры, попе-речна линія ѿ полудня на подвнѣчно 24 ме-тры, а ѿтъ входу на захѣдѣ 26 метры, — такъ ѿтъ она здається бути ширшою нѣжъ дуб-шою, або на отвѣрь. Середини не запалася, якъ на позбрь здається, але ктось ѿ вже дав-нѣшиче часточно выбравъ и землею въ ней оба краї могилы, захѣдний и всхѣдний, значно навершивъ, черезъ ѿтвѣрь перетень наоколо выбраної имъ ѿтъ заходу и всходу зна-чно подвнѣшнѣй. Якъ же розкопано ту ѿ ве-ликанську могилу? Вирѣзано промѣнъ ѿтъ середини до кранца могилы въ направлению на подвнѣчно въ формѣ рова, 12 метровъ дов-гого, 1 метръ и 9 центим. широкого, а 3 метры глубокого. До сей глубини наповнена тая могила чорною масною землею, ѿттакъ роз-почалася жовта, чиста глина и сягає ажъ до самого споду, бо ѿ 1 метръ глубше, куди запускано желѣзный свердль. Гробарь въ Залукви, Проць Иванута, котрый вѣвъ розкопку, выскажавъ, ѿтъ такъ само лучаєсѧ ему, коли перекопав старій гробы, якъ въ той великій могилѣ: насампередъ верства затвердѣло зем-лѣ, а потому слѣдує масна земля, якъ туть, походяча въ перегнилыхъ людскихъ тѣлъ. О-чевидай вапнianій останки походять въ пере-гнилыхъ людскихъ костей. Цѣла могила ро-бить таке вражене, якъ колибъ початокъ своїхъ взяла въ великого якого побоєвища, въ котрого зведеніо поляглыхъ на одно мѣсце, выкопано яму, навершено ѿ тысячами людскихъ тѣлъ, а ѿттакъ прикрывши ихъ чорною землею, у-творено ту ѿ великанську могилу. Эъ предме-тобъ вынайдено доси въ землі могилы два ма-леньки кусники перемоклои цеглы и конецъ кремѣнної стрѣлки або кремѣнного ножика.

Кромѣ розкопки тыхъ двохъ могилъ скон-статорано днѧ 29 вересня, ѿтъ могилы на Чагу-ровѣ (въ дубровѣ) мѣрить 20 метровъ ѿтъ по-лудня на подвнѣчно, а 22 метровъ ѿтъ заходу на всхѣдѣ и ѿтъ она збудована въ добрныхъ рѣннякѣвъ, перекладаныхъ жовтою глиною, именно на серединѣ, и ѿтъ она ѿтъ полудня и заходу выложена рѣнняками, немовъ панци-ромъ. Вѣльну бѣгъ кам'яна часть ѿтъ стрѣчено ѿтъ подвночи; подобно якъ при попереднѣй могилѣ ѿтвѣрь тутъ въ линіи до 8 ме-тровъ висносячай, въ котрѣмъ власне теперъ къ серединѣ перекопано ровокъ. Все та вказує, ѿтъ тая могила була бастіономъ. Блиаше сере-дини могилы въ глубинѣ метра выдобуто рѣ-нняки плоскі, смолою або якимъ маснимъ пльномъ політи и немовъ въ огни перепалені. Мимовльно насувається ту гадка о спаленю На-стасѣї Чагурової въ часы кн. Ярослава. Углье и спаленіи находилися впрочѣмъ въ всѣхъ тыхъ трьхъ могилахъ.

Ще одинъ фундаментъ, збудованый ѿтъ не-взычно великимъ рѣніи, сконстаторано въ мо-гилѣ, положеній при краю схѣдної стороны дубровы въ направлению до Крылоса. Могила, котра покрыва ту руину, мѣрить вадовжъ и вширь по 12 метровъ и ѿтъ округлою, а въ серединѣ заплавиша. Розслѣдовано ѿтъ могилу т. вѣ. „на вгарискахъ“, и ту въ глубинѣ 1 метра добуто цѣлець, т. е. сподну тверду, сиву землю, але глини и каменя, якъ було въ мо-гилѣ на Чагуровѣ, не можна було допушкатися. Ще двѣ великанськии могилы на краю всхѣ-дної дубровы годъ було задля короткого часу розслѣдити. Дра И. Шараневича покли-кали его обовязки до Львова и бѣгъ оставилъ 50 зп. дру И. Шараневичеви, и теперъ передъ выѣз-

и надлѣсничому добрь митрополичихъ Вп. и Апол. Луженецому.

Такъ отже — кромѣ св. Станислава, да-вишої церкви св. Пантелеймона, котрои не лишь фундаментъ въ рѣннякѣвъ збудованый, але и бѣльча часть фронта, бѣнныхъ стѣнъ и всхѣднихъ абсидовъ всецѣло заховалася, — вынайдено дотеперь: 2) фундаментъ церкви св. Спаса, 3) ротунду або полигонъ на поля Ка-раїти въ Залукви, 4) фундаменты церкви Богородичної надъ Бѣдунемъ, 5) фундаменты підъ філары церкви Благовѣщенської при дорозѣ въ Галича до Калуша, 6) бастіонъ въ дубровѣ, 7) опанцировану и въ рѣннякѣвъ збудовану могилу на Чагуровѣ, 8) кам'яну руину въ могилѣ на всхѣднѣмъ краю дубровы. Замѣтна рѣчъ, ѿтъ недалеко ѿтъ бастіона, котрый откошано, выпливавъ въ озериска потокъ, Дунайцемъ ѿтъ нынѣ аваный. Назва тая могла взятысѧ ѿтъ вношеної съ Дунаемъ тыхъ, ѿтъ мешкали колись надъ тымъ потокомъ. Дунаець той плыне чрезъ дуброву, т. вѣ. „паньскою долиною“, лучится съ вишими потокомъ, вырынаючимъ такожъ въ той дубровы въ підъ великої Ко-пани и Чещинева, спускає дуброву и перети-наючи поля и ланы плыне по при могилу по дрогихъ низахъ и висще Подгорода, на т. вѣ. Кашниковѣ, впадає до Лукви. Ту недалеко усти Дунайця въ Лукву есть могила ѿтъ привзнаками старинної византійской церкви, ѿтъ котрои часть поля тога нынѣ ерекціонального прозвана 9) „церкви щемъ“. Вп. о. Левъ Лаврец-кій принявъ на себе задачу — по розкопѣ Благовѣщенської руини взятысѧ до розкопки церквица надъ Дунайцемъ. Коли се наступить, тогды стане девять будовель передъ нашими очима, вдвигненыхъ въ часы тыхъ галицко-рускихъ князівъ на просторони, котра се нынѣшнімъ Галичемъ не могла мати тя-гло забудованої звязи, и котрѣ будовель оче-видно до себе относятся.

Кто не бувъ на мѣсціи або плястицѣ цѣ-лого того терену, якъ и взаимному розположе-нию тыхъ руинъ докладно не приживися, тому все тутъ розказане моглобы выдаватися немовъ казка въ тысячи и одної ночи, а прецѣ все то дѣйстно дотыкальна правда. Гдекотрій до-казы сеї правди привѣзъ дра И. Шаране-вичъ ѿ собою до Львова и просить ученыхъ противниківъ ѿго теоріи о положеню стар-княжого города Галича, котрый не зможутъ, або не мають волї ѿхати на мѣсце, ѿтъ потру-дилисѧ до ѿго мешканія підъ ч. 13 Бляхарескої улицѣ во Львовѣ и тамъ о нихъ наочно пе-реконалися.

Въ додатку сконстатовано слѣдуючій вы-соки могилы, котрій мовъ якъ „стражницѣ-могилы“ або земляній вежѣ станули ѿтъ всхѣду и полудня старинного княжого города Галича и тымъ положене ѿго въ великихъ линіяхъ въ тыхъ двохъ сторонѣ начеркнули, а то: 1) могила на Глининѣ, 2) могила надъ заднімъ полемъ надъ Кашиковомъ за Луквою, 3) городище на Крылосѣ и могила посередъ окопівъ тогоже городища, 4) три высоки мо-гилы на краю Викторівського лѣса напротивъ и передъ лицемъ Крылоса, 5) могила на выж-нѣмъ полі або на выжнѣй полянѣ, низше Викторівськихъ могиль, 6) очевидно колись уфортифікована церковь Філіппіана въ Викто-рівѣ, стоявша на бѣсособнѣмъ выдатнѣмъ и въ природы вже обороннѣмъ горбѣ въ клинѣ, где сходятся рѣки Луквица ѿ Луквою, 7) вылеока могила на поля Комарівськемъ вже по сїй сторонѣ Лукви наспротивъ дубровы.

Розумѣється само собою, не вѣтъ тѣ вычи-слени могилы, якъ и могилы въ дубровѣ, при-належать одному часови, але гдекотрій въ нихъ мали ѿвой початокъ ѿтъ поганьскихъ часовъ и рѣкій рѣжне мали призначене, но вѣтъ они сеї бѣгомъ стомѣтъ сплелися съ старокняжимъ христіанськимъ городомъ Галичемъ и або ѿго окружили, або нашлисѧ посередъ него. Близ-ше вислѣджене того складу, походженія и при-значенія могилъ — буде на будучності задачею любителівъ галицкої старини и знатоковъ археології. Чей и могилы тѣ заговорять, якъ заговорили доселъ вже галицкіи руини, даючи незбите доси спѣдоцто о положеню стар-княжого города Галича надъ Ломницею и на просторони межи Ломницею а Луквою и за Луквоюлучно ѿ Крылосомъ!

Не годиться промовчати, ѿтъ розкопы и розслѣдди черезъ тыхъ сїмъ днѣвъ красной осінної поры предпринималися ѿтъ фондомъ, уදѣленымъ великодушно дѣдичнимъ паномъ Єкна, Вп. Володиславомъ Федоровичемъ. Въ осені вручивъ сїй Вп. панъ дальшихъ 50 зп. дру И. Шараневичеви, и теперъ передъ выѣз-

домъ дра Шараневича до Галича прислали Вп. и единъ богословъ, а именно мѣсцевый душпа-стърь о. Авдѣйковскій, о. Котлярчукъ, о. Гулімъ богословъ и. Котлярчукъ. Хоръ співатъ пре-нардѣ до дому господарскому, умисне на тое тали співаки гримкою патріотичною піснею „Щастя намъ Боже“. Домъ обширный ѿ трохъ сусѣднѣхъ гостей; велика часть збораныхъ му-мовы. Першій промовивъ о. Авдѣйковскій про-вахъ австрійскихъ, о школахъ, о наукѣ, повіт-голтвѣ Е. В. Іїсарю. Хоръ співавъ ѿ нѣтъ „Многа лѣта“. Потому о. Лисенецкій отчитавъ дыкъ въ краснорѣчівій бесѣдѣ представіи цѣль и темынъ народовъ показавъ, ѿтъ тѣлько одна стя. П. Савицкій, господаръ зъ Говилова, от-чай-вій приято гучными оплесками. Опосля дыкъ Савчакъ говоривъ о правахъ конституційныхъ и заграбавъ до промовѣ. О. Котлярчукъ дакува-надѣ, ѿтъ чигальнѣ въ Товстенкѣ розши-ритъ промовѣ на сусѣднє села. П. Іосифъ Ма-гитацъ, господаръ мѣсцевый, котрый найбѣльше старався о заложене чигальнѣ, остерегає ла-дій передъ интригами жідівъ, взымає, ѿтъ кожда громада дбала мати у себе школу, читаль-нію, щадницю, шинхлѣръ громадскій, ѿтъ кождїй господаръ старався засадити дерево овочеву коло своїхъ хатъ и провадити пасьбу въ дзеркалахъ, показавъ пожитокъ ѿ давнини кругляківъ, а тѣперь пісні „Щастя намъ Боже“ наступили вин-ди членовъ до чигальнѣ. Мѣсцевыхъ вискало до 60, замѣсцевыхъ до 30; вкладка роцна для мѣсцевыхъ 50 кр., для замѣсцевыхъ довѣльна; давали: 2 зп., 1 зп., 60 кр., 50, 40, 30 и най-менше дали по 20 кр. По выборѣ выѣду и по прінятіи гостей при спѣвѣ и розговорѣ, вже о заходѣ сонца выголосивъ учитель п. Садовскій прошальний стихъ: „Поки съ Вами бути, треба ся розстати“ — і всѣ збораній розбілися и роз-халися съ великої одушевленьемъ кождїй въ свою хату. — Одинъ зъ притомныхъ,

Открытие двохъ новыхъ читалень.

I.

Читальня въ Старомѣщинѣ и хоръ селянський въ Токахъ.

Три недѣлѣ тому назадъ открыто заходомъ о. Коблянського и нашихъ широкихъ патріотівъ зъ Підволочискій читальню въ Старомѣщинѣ, на ко-торѣ торжество прибули съ бѣтчіями профессоры Н. Вахнянинъ зъ Львова, и пп. Ол. Барвіньскій и Рудницкій зъ Тернополя. Хату для чигальнѣ бѣтчіїми безкористно ч. господаръ Якобъ Осад-чукъ. До выѣду товариства выбрано о. Коблян-ского, яко предсѣдателя, пп. Кадайского и Иль-ницкого (урядниківъ желѣзницѣ въ Підволочи-скахъ) и господарѣвъ Павла и Григорія Вѣліка (послѣдній ѿтъ душою чигальнѣ), Петра Байду, Семена Туріна и Якима Гусака. Число доси вин-саныхъ членовъ висносять до 30; будовъ оно значи-нѣшніе, наколибъ тамошній начальникъ гро-мады не бувъ противій чигальнї. При открытии співавъ хоръ ѿ сусѣдніого села Токівъ підъ проводомъ молодого господаря Тимка Флінти. Хоръ себѣ, зложенъ ѿ лихъ 80 співаковъ (гос-подарѣвъ, паробківъ, молодиць, лѣвчать и хло-пцѣвъ) повставъ заходомъ Вп. о. Панкратія Вѣ-лікого, котрый — мусимо піднести ѿ обста-нову — не щадивъ и гроша, ѿтъ липъ хоральнѣ, хорошимъ спѣвомъ звеличата нашу рускій брідъ. Хоръ въ Токахъ вஸлививъ вже въ цѣлій околиці підольській, а мы, будучи свѣдками его продукції, мусимо сказать, ѿтъ бѣтвії рѣвнія-ся хорови денисовському и отрійскому о мѣша-ніяхъ голосахъ. П. Тимко Флінта провадитъ его рукою вправного діригента съ точностю, котру лиши подивляти треба, тымъ бѣльше, ѿтъ діри-гента ѿтъ безпретенціональнимъ хлѣборобомъ. Продукції вѣтъ выпадали такъ гарно, мовьбы въ нихъ брали участъ рутинованій співаки и спі-вачки. Въ інтонації, въ гармонії и въ тактѣ панувала найбѣльша точнѣсть. Хоромъ такимъ можемо лиши звеличиться. Тожъ дарують наші читателѣ, ѿтъ мы во славу нашої Руси подамо ѿ ємѣ мѣсціи и імена тыхъ нашихъ синівъ Мельноменіи зъ підъ сѣльської стрѣхи, котрій въ хорѣ токівському ведуть передъ. Сопраномъ спі-вають: Параскевія Костецка, Марія Яворска и Анна Решетникъ (молодицѣ); Юл. Бобакъ, Текла Будникъ, Ксения Парницка, Агрінія Самойло, Текла Жукъ, Пар. Гапоновичъ, Матрона Литви-нець и Марія Паздрѣвъ (лѣвчата); Яковъ Гасай и Мих. Паздрѣвъ (хло-пцѣ). До альтовъ належать: Текла Гунька, Анаст. Крупска, Юл. Походило и Матрона Салюкъ (лѣвчата); Стеф. Шевчукъ, Иванъ Іванусъ, Романъ Парницкій, Теод. Гунька, Кіндр. Созданській и Сим. Паздрѣвъ (хло-пцѣ). Теноромъ співають: Демко Шевчукъ, Іосифъ Ба-лошта, Якимъ Волянкъ, Григ. Паздрѣвъ, Ів. Бор-ецкій, Ів. Парницкій (старшій), Ів. Парницкій (молод.), Іванъ Флінта, Василь Решетникъ, Онуфр. Гапоновичъ и Тимко Жукъ. До басовъ належать: Григ. Костецкій, Ів. Гунька, Матв. Шиманській, Гавр. Балошта, Матв. Гунька, Вас. Паздрѣвъ, Ів. Морозъ, Іос. Парницкій, Тимко Сало, Андр. Со-рока, Павло Флінта, Теодоръ Яворскій и Гнатъ Шевчукъ (50-лѣтній господаръ).

Чуючи сей хоръ, памъ мимохѣтъ прійшовъ на гадку проекції, завязувати таки хоры по цѣ-ломъ краю яко окремі товариства підъ іменемъ „Теорбановъ“. Такій „Теорбаны“: Львівський, Стрійський, Денисовський, Токівський, Судово-Ви-шеньскій, Заваловський, Окнянський и др. могли бы колись и зѣхати ѿтъ хочьбы и на руинахъ Галича при даній нагодѣ. И ажъ тогды далобъю оправдати мнѣніе о спѣвовлюблѣнѣ Русинѣ. Про-буимо! Въ Галичинѣ стараньемъ пп. Горецкого, Сапрона и др. буде по нынѣ вже зъ 20 добра зъорганизованыхъ товариствъ співочихъ. Львівъ може достаричити ногтъ для певныхъ продукції, товариства вуличати ихъ точно, кождѣ зъ окрема, а якъ станемо въ 1000 людей до молитви о лѣ-шу долю для сїї Руси, то чайже си и вимолимо?! Н. В.

II.

Читальня въ Товстенкѣ, въ пов. гусатинському.

Дня 17 (29) вересня с. р. открыто чигальню въ Товстенкѣ. День той бувъ ѿвѣтливимъ празникомъ для мешканцівъ того села. По 9 той годинѣ рано прїѣхали на трохъ возахъ (на кождѣмъ возѣ шѣсть) співаки

лована въ спрахахъ опѣкунства и спадщины. Внесение его отослано до комиссии правнической. — Дальше зложивъ дръ Макошъ, посолъ зъ мѣста Тернополя, внесение до маршалковой булавы, що бы перенести торговельну палату зъ Бродовъ до Тернополя. Дръ Антоновичъ внесение (подписане руками послами и гдѣяками польскими), що бы соймъ ухваливъ 500 зр. для п. Кирянинъ Цѣпновскаго на выprobованье его огнетривальныхъ матъ, а наколи проба окаже добрый результатъ — 1000 зр. на заложеніе фабрики такихъ матъ; п. Генр. Водзинскій внесение, що бы громадскіи касы пожижковіи, несомнѣнно або зле администрации, могли по дотичной ухвали выдѣлу повѣтowego бута взятъ въ зарядъ выдѣлу повѣтового, але при томъ не тратили характеру каю самостийныхъ. — Наконецъ отчитано интерпелационо правителю пос. Меруновича (подписану Руинами-послами: Качалю, Сѣчинськимъ, Бережинціемъ, Билинськимъ и Ковальскимъ) въ спрах кредитовыхъ сплобокъ жидовскихъ, закладанихъ по краю, а особливо въ обсягу золочевского окружного суду, котрый суть дуже шкодными закладами лихварскими, бо побираютъ страшно високіе проценты.

IX. засѣданіе сойму зъ дня 2 жовтня.

Отчитано насампередъ петицію и отослано до комиссії: Петицію комитету церковного въ Ко-
зовѣ о пожижку, а громады Острова о запомогу на будову церкви; о. Зах. Підляшецкого, кати-
хита въ јѣночкій школѣ въ Переимышліи о при-
кореніи рекору въ спрах плати за науку ре-
ліги. — Отчитано внесение п. Генція о змѣнѣ §§. 19 и 33 ординації выборочіи для громадъ, ко-
тры мають теперъ такъ звучати: §. 19: "Выбо-
рами управляема комисія, вложена зъ начальника громады, або однога зъ ассесоровъ чи прислужникіхъ, яко предѣдателя и чотърьхъ начальникомъ заво-
званихъ выборочквъ. Політична власть може для удержанія порядку вислати свого делегата, а на внесеніе выдѣлу пов. повинна тое зробити". §. 33: "Начальникъ політичної власти має право стеречи порядку при выборахъ, а начальникъ громады повиненъ его и выдѣль пов. завчау по-
вѣдомити, котрого днія и години будуть отбуватися выборы". — Пос. Черкаскій проправилъ свой проектъ уставы о закладаніи, уряджуваніи и удержанію школъ народныхъ и о повинності посыманія до нихъ дѣтей. — Пос. Тышковскій мотивувавъ свое внесеніе о увѣльненію спадщины въ вартості низше 500 зр. бѣгъ прислужникіхъ сплати. — Посоль Гольдманъ отчитавъ спра-
возданіе комисії бюджетової о замінѣ рахун-
ківъ за р. 1881 фонду краевого и іншахъ и виѣль ухвалити абсолюторію. При сїмъ внесенію виїв-
алася жива дискусія. Пос. Антоновичъ под-
ніється передовсѣмъ, що коли 1873 р. соймъ поста-
новивъ вибудувати будынокъ соймовий, постановлено на вибудуванье его ½ мил. зр.; въ рѣкѣ позбѣйше має вже будынокъ коштувати 1,200,000 зр. Въ 1875 р. поставлено зновъ внесеніе, що бы
кошта будынку не виносили бѣльше, яко 800,000 зр. Понеже однакъ выдѣль не предложивъ доси жадныхъ рахунківъ, то посолъ вносить, що въ выдѣль кр. безъ дозволу сойму не вводити но-
выхъ рахунківъ; въ виївается выдѣль кр., що въ найкоротшому часѣ предложивъ рахунки зъ будову будынку соймового. — Пос. Петрускій дока-
зуває въ отповѣди, що рахунки не можуть бути такъ скоро предложеніемъ. — Пос. о. Сѣчинській
зробивъ увагу що до выдатківъ на шупасництво, котрі виносять 26.500 зр. и ставивъ внесеніе, що въ выдѣль кр. занять лучший ладъ и контроль надъ фондами для шупасниковъ. — По сїмъ на-
ступає верифікація выборочквъ послѣдъ: Меруновичъ, Кохановскаго и Скаржевскаго. — По вы-
боръ комисії для внесенія пос. Грохольскаго бѣ-
гчано ще внесеніе пос. Меруновича, що соймъ ви-
probовавъ правительство до отповѣдного унормо-
ванія кар'язинцівъ и що заложено карбо-
правчу колонію рольничу. Се внесеніе підписано
такожь рускими послами: о. Сѣчинській, Билинській,
Бережинцій, Романчукъ и Ленинській.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(На послѣдній вспомінний конференції мини-
стровъ) рѣшено, яко довѣдуся "Wien. Allg. Ztg.",
перевести значну редукцію войска розмѣщеного въ окупованихъ краяхъ, а має се наступити въ той спосѣбъ, що залога буде стояла на звичай-
ній сточці мирової. Ухала конференції запала на внесеніе министра вспомінного скарбу Калля, котрый въ часѣ своєї послѣднії подорожіи по Боснії и Герцеговинѣ має переконатися, що ситуація въ окупованихъ краяхъ значно пог҃шилась. Змѣнъ отношенія на лучше осягнуто именно черезъ то, що правительство высушувало жалобы народа и старалося заразъ устороняти вкрадаю-
чихъ падъужати. Но хочь отношенія пог҃шились, то се не оправдовали само собою редукції окупованихъ войскъ, еслибы правительство не було обезпечено на вѣт. Въ послѣдніхъ часахъ зроблено именно дуже много для забезпечення гра-
нicy бѣгъ Чорногоры, а цѣлъ рядъ фортівъ вы-
будованыхъ на чорногорской границѣ заступає
же своимъ существованьемъ значній силы вой-
сковій и позволяє силу окупованихъ войскъ от-
важити змениши. Буджетъ окупований пере-
гажений бувъ поспідніми роками великими вы-
датками на фортифіаційніи будови, а познѣкъ они
же по бѣльшій частії виїбічени, то на сїдь-
ній рѣкъ адміністративній буде кредитъ на

окупацію значно меншій, яко въ попередніхъ ро-
кахъ, а рѣжніця виїссе майже цѣлый мільонъ. (Постулати Хорватівъ), про котрі мы зага-
дували въ послѣднімъ числѣ "Дѣла", предстаївши
Тиссомъ именемъ хорватской делегаціи бар. Инкей. Угорскій президентъ министрівъ заявивъ на разѣ, що не може дати дефинитивної отповѣди, бо му-
сить напередъ нарадитися съ прочими членами кабинета. Звакою вітношениа угорскаго правительства зачали сумніватися, що могло наступити порозумінніе и думали, що про чи министри нѣкакъ не згодято, що желанія Хорватівъ поставленіи ними въ досьї категоричної формѣ, були увагляднені. Серіозність ситуації спонукала Тисса за-
сигнати ще інструкції въ Вѣдні, а его повороту зъ оттамъ ждала всѣ интересованіи съ великою нетерпливостю. Хорватівъ посли получили за-
відомленіе, що 1 жовтня вечеромъ почуято бѣгъ Тисса рѣшучу отповѣдь, а на слѣдомъ того зобралися они въ льокалю прилягаючому до сали либерального клубу, где небавомъ явився Тисса зъ отповѣдею. Що до першої точки желанія Хорватівъ, с. е. устороненія мадарскихъ написей на урядовихъ таблицяхъ, заявивъ Тисса, що постарається виїднати бѣгъ сойму новомочіє, що привернута давнійшій станъ. О усуненію правительственного комисара и приверненію автономичної управы, яко сего бажають Хорвати въ другої точці представленихъ бар. Инкесъ посту-
лять, не може бути на разѣ и мовы, бо въ виду неприхильного поведенія большості хорватскихъ пословъ супротивъ него, не видитъ бѣгъ жаднихъ гарантій для удержанія мира, хочь Тисса буде старатися, що краєву управу зреактивовати. Съ третюю точкою хорватскихъ постулатівъ, котрою ждається устороненія надъужити, годиться Тисса совершенно и заявивъ, що по заименованію бана постарається о то, що були оправданіи жалоби въ дозорѣ адміністративній, або черезъ ренгиковій делегації були полагоджені. Що до послѣдньої, Тисса съ послѣдної точки, именно заявленія хорватскихъ посолівъ, що не прымутъ участія въ нарадахъ угорскаго сойму надъ справою таблицы, заявивъ Тисса, що не може виївдѣль присилувати ихъ до того, виїзитъ однакожъ свое сожалінні, що посли такъ рѣшили; додавъ однакожъ, що вѣщо єго не повздерживати бѣгъ переведенія єго планівъ. Сї заявленія угорскаго президента министрівъ мали зробити на хорватску депутатську користне враженіе и казжуть, що прїшло вже навѣть до совершенного порозуміннія, чого доказомъ має бути вѣсть о номінації бана. Урядъ бана має бути поручений гр. Гедерпарі-Києнъ.

ЗАГРАНИЦІЯ.

Россія. "Daily News" доносить, що въ Пе-
тербурзѣ по поводу откryтого заговора арештовано 132 офіціорівъ бѣгъ маринаки. Въ Симбирску арештовано такожъ одного полковника, котрый въ селянськихъ кружкахъ мавъ дуже великий впливъ и підмовлявъ селянъ до революції. — Ходить вѣсти, що правительство думас откryтии министерства торговлї и ролянцівъ и що теку одного зъ сихъ министерствъ має обніти гр. Игнатієвъ. — Яко доносить "Germânia", переговоры Россії съ римською курією вже скончені и бѣгъ теперъ буде при Ватиканѣ постійній россійскій посолъ. Першимъ посломъ має бути, яко кажуть, Бутеневъ, котрый доси бувъ надзвичайнимъ агентомъ при римській курії.

Нѣмеччина. 28 мин. м. откryто въ Ни-
дервальдѣ при присутності нѣмецкого цѣсаря ве-
личайшого народного памятника "Германію". Сама статуя "Германії" 11 метр. висока спочиває на постаменті 25 метр. високомъ — Сев. легаційній Іллесенъ зъ Лондону бувъ 30 вересня въ Фридрихсбурзі у Бисмарка и єде зъ бѣти до Петербурга. — "Kur. Pozn." заявляє, що Ледоховъ виївдѣль призначавъ ему радобѣ и прихильність, що якою витакоти всѣ добромислячі Французы, увѣряючи єго, що такими суть цѣлый Парижъ и цѣлъ Франція, звертаючи при тоймъ єго увагу, що непріятість, яко єго на вѣдѣль стрѣтила, походить лишь бѣгъ гдекотрьхъ низко стоячихъ людей, що далися повесті на фальшиву дого-
рогу. Се поступленіе Гревівого найшло такожъ велике признаннє и въ Мадридѣ. — Розбѣїлась вѣсть, що незаважкомъ наступити кризисъ министерства. Министерство загрозило вже свою ді-
місію, наколи Тибоденъ не зложитъ теки и Виль-
зонъ, зять Гревівого, не покине хочь на якійсь часъ свою публичну дѣяльність. Сей послѣдній вимінно доносить всякий дѣйствія правительства на колька недѣль напередъ, закимъ они появляються въ офіціальній газетѣ. — Въ Тонкії справа значно пог҃шилась. "Чорні хоругви" уступили по поводу роздору съ Аланитами.

Сербія. Король Міланъ прїхавъ до Бѣлграду; на двохъ повитали єго королева, дипломатичне тѣло и посли. Нарѣдъ, що зобрався бувъ въ великой масѣ, заховувався дуже прилично. Президентъ министрівъ Пирочанца удався заразъ до королевской палати и подавъ димісію кабинету. Сторонництво Раистича и радикали не могли ще доси погодатися що до 6 кандидатівъ, котрьхъ мають королеви предложить на предѣдателю въ складниці, бо прихильники Раистича жадають постаменія двохъ своїхъ кандидатівъ, а радикали бояться, що выбирати въ королеву бѣгъ предложенныхъ. Ему кандидатівъ предѣдателя и мѣстопредѣдателя, не павъ яко разъ на сторонниківъ Раистича,

такъ що они тогдь не мали бы въ предѣдателю въ складниці, що жадного заступника. — Клубъ радикального сторонництва постановивъ принятии угоду сполученія жалѣзниць. Опозиція радикаловъ обмежається на лінію Нишъ-Пирогъ, котрой будову бѣгъ дало правительство безъ оферти и безъ дозволу складниці.

Туреччина. Огъ часу зѣбаду Гладстона съ російскимъ царемъ въ Коненгзѣ запанувавъ въ Константинополі великій неспокой. Догадуються що великомъ страхомъ, що Россія захадає для Арменії такою самою автономію, яку має всходна Румелія. Допускають такожъ, що Англія буде Россію въ тоймъ взглядѣ спомагати, бо такъ вже умовилися въ Коненгзѣ, що юби на Порту належати тимъ більшу пресесю, завигає нездовго англійській флотъ на турецкихъ водахъ. Не менше враженіе на Порту зробивъ несподѣвано скорий приїздъ льорда Даферні. Правителственна рада постановила на издачичайномъ засѣданні до вѣнца вѣтъ тѣ реформи, о якихъ льордъ Даферні має упоминатися, бѣгъ відомою своимъ інструкціямъ. Постановлено назначити христіанськихъ губернаторівъ и вице-губернаторівъ въ тихъ сторонахъ, где бѣльша части жителівъ єсть бѣрменська. До "Standard" у " пишуть, що въ Константинополі откryто зновъ заговоръ на сultana. Підозрѣнніе упало на лица, стоячій близько съ наслѣдникомъ престола Рашидоль-ефенди.

НОВИНКИ.

(+) Рускій народный театръ підъ дирекцією іл. Біберовича и Гриневецкого розпочинає сегодня цикль (двадцять) представень во Львовѣ. Рускій театръ — рѣдкій гость у насъ; лишь на короткій часъ разъ до року прибуває сей дорогий і любими гость до княжої столиці галицкої Русі. Не ма у насъ на столько фондівъ и субвенції зъ фондівъ краевихъ надто мала, що юби театръ мігъ довшій часъ пробувати во Львовѣ, — тожь єздитъ бѣгъ черезъ цѣлый днівгій рокъ по галицко-руському краю бѣгъ мѣста до мѣстечка і отрѣчає всяке прияття... Неразъ приходиться ему дуже прикро повнити свою високу місію, — а мимо того, яко свѣдчать справоводи зъ провинції, повнити єю съ досгойнимъ признаю посвященіемъ и съ взорцевою вытревалостю. Тожь Русинъ мѣста Львова повинні щиро-сердечно принять такого гостя и громадною участю въ кождомъ представленніи заявити єму свою признательність и вдячність. Сего вимагає не толькъ розвѣдь нашої многоважної інституції народної, але и честь, повага и сила Руиновѣ въ столиці галицкої Русі!...

(+) Політично-войсковій результатъ рекрутациї въ Австро-Угорщинѣ. Технічний и адміністративній комитетъ войсковий видає зъ препорученія министерства войни статистичне дѣло о рекрутациї и лѣкарському оглядѣ новобранцівъ въ Австро-Угорщинѣ въ рр. 1877 и 1878. Въ р. 1877 було 802.517 новобранцівъ, а зъ тихъ зъ сантіровано 114.964. Найменше здѣбільнихъ до войскової служби було въ Галичинѣ. Ростомъ найбільшихъ рекрутъ були у Чехії, наименші у Поляківъ. Після народності було найбільше здѣбільнихъ у Мадарівъ, бѣгакъ у Словаківъ, на третюмъ мѣсци у Краотівъ, на четвертюмъ у Нѣмцівъ, на пягівъ у Чехії Мораванъ, на шестомъ у Румунівъ, на сьомъ у Поляківъ. Значитъ, польськими службами було виївдѣль 225.309 вояківъ . . . 27.9% Чехії-Моравії и Словаківъ 152.384 18.4% Мадарівъ 146.412 18.4% Румунівъ 68.535 8.5% Поляківъ 62.337 7.7% Румунівъ 52.235 6.5% Краотівъ 37.015 4.6% Словенцівъ 28.064 3.5% Сербівъ 25.466 3.2% Італійцівъ 6.267 0.8% Болгаръ 235

Яко бачимо, Русиновѣ въ войску австроїскомъ есть о звѣши 6.000 людей, с. е. майже о 1% бѣльше, яко Поляківъ, а мимо того рускій языкъ въ школахъ кадетськихъ зовсій виїслаждений въ користъ языка польського. Свого часу мы подали були дотычне порівняннє, а теперъ додамо, що оно коли не погрѣшило, то певно не поправилося.

Унгарія. Въ суботу арештувалася ц. к. поліція п. Кирила Скрипку, реставратора на площаді св. Юра во Львовѣ, підозрѣнного на порушеніе публичного спокою. Підозрѣнніе описає на тоймъ, що п. Скрипка, щирій рускій патріотъ, піхавши въ гостину до свого б

ПОСМЕРТНІ ВѢСТИ.

Ф. Григорій Левицький, приходник въ Ходоровѣ, упокоївся дні 15 (27) вересня с. р. въ 78 роцѣ життя, а 42 роцѣ священства. Покойникъ отзначався великою праведностю; задля овсїхъ довголітніхъ хоробрь не мѣгъ брати участія въ народныхъ дѣлахъ, але горячо и широ любивъ свїтъ народъ, церкви и обрядъ — и всяка кривда, нанесена рускїй народностї, тяжко раніла его зболяло серце. Похорони отбулися дні 17 (29) вересня при участі майже всїхъ сodeканальнихъ священиківъ и при великомъ здвизѣ народу. Настоїтель деканата о. Теод. Ступницький хороши жалобный спївъ поднесли величавості сумного обряду. Вѣчна покойникови память!

Ф. Михаїл Кропивницький, директоръ выдѣлової и промыслової школы въ Перемышли, щирый Руспанъ, упокоївся въ 69 роцѣ життя. Вѣчна ему память!

Ф. Емілій Лукашевичъ, учитель выдѣлової школы въ Вѣлячцѣ (впередъ учитель при реальнїй школѣ во Львовѣ и въ Новомъ Сончи), упокоївся 9 (21) вересня с. р. въ 35 роцѣ життя, а въ 13 учительства. Вѣчна ему память!

НАУКА, ШИТКА И ЛІТЕРАТУРА.

— Рускїй театръ. (Дописъ з Тернополя.) Репертоаръ руского театру, мимо 20-лѣтніго майже существованія сені народної інституції, въказує не великий ще засобъ оригиналнїхъ творовъ драматичнїхъ. Маємо досі ледво по колька творовъ, котрї въводять передъ нашї очи картины колишнїхъ бувальщинахъ руского народа, то зображенію житїя буйного українського козацтва, а ще найбльше такихъ, що представляють намъ побить нашихъ селянъ. Не доторкнулисѧ ще наші поети драматичнїй підъупавшого руского мѣщанства, щобъ его разбудити до свїдомостї горожанської и національної, тай верхня верстова нашої суспільностї, чи то інтелігенція, не находила досі автора, котрїй зачерикувавъ тему для свого пера зъ посередъ неї, дарма, що такъ мѣщанство, якъ і інтелігенція наша найбльше потребують пригланутїя собї наче въ зеркалѣ на сценічнїхъ виставахъ, — дарма, що театръ нашъ найбльше ще съ тими верствами безпосредно стїчається, проїзжаючи по мѣстахъ та мѣсточкахъ. Тоже коли радо витаемо всякї новій творѣ на нивѣ драматичної словесностї, то тымъ раднїше приходить намъ зазначити появлѣється въразно гра страстей егоистичнїхъ, а голоша на всї заставки цѣль означення и те розтрублювання пожертвовання патріотично въходитъ звичайно лишь пустою фразою.

Признасти треба, що авторови повелось зручно скопити и вѣро предстасти деякї характеристичнї тиби великомѣснїхъ інтелігенції нашої. Съ великою правою начертати выдатнїй характеръ соївѣтникової Неномії и єї дочки, овѣяної вже столичною атмосферою, перебѣрчистою и примховатою Амброзією и наївної що зовѣтъ Петронель. Вельми компичнї тиби Клавдії Святобольської и Чорненського та сусѣдокъ подругъ Клавдії. Задесь намъ толькѡ, що характеръ Богдана Негрішного, котрого авторъ бажавъ представити яко чоловѣка, що не має своєї волї, свого погляду на свѣтъ и людів и несвѣдомо попадаєсь въ сѣти женщинъ, за мало видатнїй, зображеній толькѡ въ загальнїхъ контурахъ и тому розвязка комедії въдаєсь наглою, несприродною и слабо умотивованою. Радились отже авторови въяснити и въразнїше начертати характеръ Негрішного, а тогдѣ творѣ много злыкає на вартості. Вирочимъ замѣтимо, що акція розвивається природно и живо (особливо же въ II дѣї), а при стараниї грѣ артистовъ можна надѣятись все доброго поводженїя сені комедії. Надѣємось, що авторъ, заявивши єю першою пробою талантъ до писання комедії зъ житїя сучасного, не перестане и дальше трудатись на той нивѣ и небавомъ збагатити нашъ небогатый репертоаръ театральний новими творомъ свого легкого пера.

Сценічне представление сені по першій разѣ выставленої комедії повелось досить добре. Найлучше отдали свою ролі п-нъ Біберовичева (Петронеля, а оттакъ Афронія Беззятна) и Стефурака (Амброзія, а оттакъ Евтропія Малосинна), пп. Гриневецькї (Чорненськї), Біберовичъ (Неномія) и Стефурак (Алексій Алексіевичъ). Отъ п. Осиповича надѣялись мы (въ ролї соївѣтника въ пенсії) бльшою спокою и повагою, п-нъ Понєлевъ не въучилася добре ролї и пеїтровѣдно поніла и отдала ролю підхожої вѣкомъ тѣтки Клавдії, а п-нъ Таньска впадла часами своїмъ въступленіемъ въ тривіальність и такоже не звѣмъ певна була своєї ролї. Публичнѣсть не дуже численно згромаджена въразила свое признанье присутствуому авторови, въкликавши его на сцену и нагородила громіками оплесками.

На прощанїе дало наше драматичне товариство въ неділю 18 (30) вересня XVII представление: 5-актову историчнїй драму Ом. Огнівского „Федик Острожскій“. Злишнїмъ будуть терти слова на оцѣнку самого трору, котрому „Дѣло“ и „Зоря“ посвятили такъ основнїй розборъ критичнїй, якъ може жадному ишому тво-

рови драматичному. Можна надѣятись, що якъ Вп. авторъ вже перевѣвъ деякї змѣни указаній оцѣнкахъ критичнїхъ, такъ и на будуще, користаючи зъ побиту нашого драматичнїго товариства во Львовѣ, скоче перевести ще дальши вказани змѣни, а зробити симъ велику прволугу для нашого театру и загалу Русинї.

Сценічне представление вишло въ загалѣ добре, именно отографъ п. Біберовичъ єсть належнѣ зрозумѣньемъ ролю Острожскаго, а п. Площевскаго, хоч має труднїзу задачу (ролї Свидригайла, Кердеевича и Іана Снитка), держався добре (именно въ двохъ першыхъ). Іншій ролї вишли добре, толькъ п. Осиповичъ не всївъ зрозумѣти и отдать чорного характеру Зубревицкого, а п. Карпинськаго не възволився що єгъ тыхъ хабъ, на якї мы вказували въ попереднїхъ справозданняхъ. Публіки не збралася богато и то лиши мѣщеза (кромѣ трохъ замѣсцевъ священиківъ, зъ котрїхъ однѣ привѣзъ колькохъ селянъ). Можна щиро жалѣти надъ рѣвнодушностю и непорозумѣннїмъ досягlostю такого представленія въ нашої сельской інгелігенції. Здавалось, що выбѣръ патріотичної драмы, дотыкаючи такъ живо історії Подolia и представлюючи такъ вѣру аналогію до нынѣшнїхъ взаєминъ нашого народа, згромадити підъ проводомъ сельской інтелигенції товни селянъ, тымъ бльше, що представленіе оповѣщено ще въ четверть передъ численно збрannoю публікою зъ провинції, а до того ще югода буда прегарна и роботы господарскїй поїконченій майже зовѣтъ. Ми завелись въ надѣї, але зъ того и переконалисѧ, що у насъ ще чимало води упливу, поки Подолье дойде до повної свїдомостї національної. Закінчуши нашї справоздання, констатуємо ѿ щирої радостю, що під часъ сего рѣзу побиту руского театру збрavсь невеличкій кружокъ мѣщезевъ Русинівъ, котрїй понявши досягlostь сені інституції, щиро подмагавъ єї и маємо надѣю, що ці кружокъ вспїє оживити и сконсолидувати піомалу весь загалъ Русинівъ тернопольскихъ, а оттакъ разбудить такоже дрѣмучу окрестность подольську. Прощаючи сердечно наше драматичне товариство, бажаємо ему якъ найлучшого поводженїя въ столицѣ, где наша театръ опиняется въ стѣнахъ „Народного Дому“, котрого теперешнїй совѣтъ понявши досягlostь театру руского и отдавъ ему на представленія велику салю, призначену на тую цѣль основателями. Нехай зъ той святинї, здѣшнїй дробними лентами цѣлого руского народа розливався повними отруями руске слово на всенароднихъ зборахъ и вѣчахъ, нехай гомонить руска пѣсня на музикально-декламаційнїхъ вечернїцахъ и представленіяхъ театральнихъ, а тогдѣ уступлять тѣ темнї мраки, що засулюють рускій небосклонъ, а тогдѣ и въ руку оконце закланяє сонце!

П. долянин.

(Надслане.)

„Новий Проломъ“, звѣстный зъ своеї клеветливостї, поїктавивъ въ фейлетонѣ 72-ого ч. зъ 17 (29) м. и. вѣстъ, будьто „Дружje“ (чтит. Академичн.) възбудило собї членовъ „сметаню и трактаментамъ“. Задесь намъ, що злишнїмъ були простувати тенденційнї вѣсти, розсвѣвани такими фейлетонистомъ „Нового Пролома“, о котрого благородности, образованію и въхованію руска публіка мала доволї слuchaївъ ажъ надто пересвѣдчитисѧ. Наша публіка знає вже та-кожъ, якими средствами „Академичнє Братство“ възбудило собї членовъ; не чимъ пишими, якъ въдавництвами, серіозною працею въ науковихъ кружкахъ и т. под. Мусимо такоже замѣтити, що „Академичнє Братство“ старалося нѣдти на дати найменшої причини до подобнїхъ нечестивихъ нападкъ, але уникало все и уникавало всякихъ колизій, особливо — що такъ скажемъ — въ власнїй хатѣ, чи то въ рускими інституціями, чи въ рускими часописями. Лише щобъ не пропускати звичайного въ „Новомъ Проломѣ“ розсвѣвання такихъ вѣстей безнаказанно, констатуємо, що згадана вѣсть есть безвѣстыно ложею.

Отъ Вадиму „Академичнє Братство“.

Въ великий салі „Народного Дому“.

РУСКІЙ НАРОДНИЙ ТЕАТРЪ
підъ зарядомъ И. Біберовича и И. Гриневецкого.

Въ Четверть 22 вересня (4 жовт.) 1883.

ЧОРНОМОРЦЬ,

оригінальна народна оперетка въ 3 актахъ, після Кухаріка написаній М. Старницкї, музика М. Лисенка, інструментуваніе В. Матюка.

(Режиссер И. Гриневецкий.)

Особы:

Явдоха Драбиниха, стара вдова . . . . . П. Демковичъ
Маруся, єї донька . . . . . И. Наполеона
Наталья, наїмника Драбиниха . . . . . И. Біберовича
Іван, Козакъ, сирота . . . . . П. Карпинськї
Тупиця, сотникъ . . . . . О. Осиповичъ
Кабиця, старий Козакъ . . . . . И. Гриневецкий
Ілько, молодий хлопецъ . . . . . В. Підлещецкї
Ціфрукъ, старкуватий чоловѣкъ . . . . . С. Стефуракъ
Інга, єї жінка . . . . . А. Таньска
Очукрия . . . . . В. Плоневський
Кулина, давна судженя Кабицї . . . . . И. Стефуракъ
Козаки, дѣвчата, народъ. — Дѣїсі надъ Чорнимъ Моремъ.

Цѣни мѣсць: Фотель 1 зр., крѣсло въ першихъ У-ти ріахъ 80 кр., въ дальшихъ ріахъ 60 кр., паркетъ 40 кр., партеръ 25 кр., галерія 20 кр.

Билетовъ достать можна въ торговли п. Димитра въ гинку

и въ комітатахъ товариства „Руска Бессїда“, улица Скарбківська Ч. 2, а вечеромъ отъ години 5-ї тоги кас.

Початокъ точно о годинѣ 7-м旣.

Напротивъ „Народного Дому“

К. М. ВОЗНЯКЪ

во Львовѣ, при ул. Орменськї ч. 6

(Напротивъ „Народного Дому“)

поручає:

для П. П. Учителевъ и Учениковъ

всѣлякі приборы школнїй

яко то:

палъть, зошиты, нотатки, пера, чернила, ручки, оловцѣ, каламарѣ и пр.

по цѣнѣ значно дешевшої, якъ где инде

и въ найлучшомъ родѣ.

ОБВѢЩЕНЬЕ.

Въ отдѣлѣ заставничомъ
ОБЩОГО
РОЛЬНИЧО-КРЕДИТОВОГО ЗАВЕДЕНИЯ
для Галичини и Буковинивъ власномъ домѣ підъ ч. 2 при улиці Орменськї,
отбудеся дні 8 л. жовтня с. р.

и въ дніяхъ слѣдуючихъ въ години урядовїй передъ- и пополуднїевї

ПУБЛИЧНА ЛИЦИТАЦІЯ

запавшихъ по д. 30 червня 1883 а не
въкупленыхъ заставовъ, а именно: до-
рогоцѣнностей, коралльвъ, зига-
рѣвъ, образовъ, товаровъ ма-
нуфактурныхъ, предметовъ до-
убранія и постель и другихъ вы-
робовъ.

Львовъ, дні 24 вересня 1883.

Дирекція.

Укінчена семинаристка зробивши матуру съ отміннѣмъ і способна здобути початкову науку Фортепіану бодай черезъ два роки, обнізьбы здобути за провинцію. Близьші вѣсти подаються о. Стефановичъ, катихит во Львовѣ (улица Руска, ч. 3). (1-2).

Накладомъ редакції „Свѣта“ въ відповідь на це виходивъ сего року (право власн.)

ФАВСТЬ

tragedія I. В. Гете

Часть перша.

Зъ віймѣцкого перекладу въ письмѣ

Пані Франко.

Цѣна 1 зр. 50 кр.

Набуты можна въ редакції „Свѣта“ во Львовѣ ул. Курінська, ч. 1. (На початку пересвѣдку прописати залучити 5 кр. гевр. 15 кр. за рецензію).

Въ адміністрації „Дѣла“ можна достати слѣдуючу працю:

Володимира Барвінського:

1. скошений цвѣтъ (вмакъ зъ Галицькихъ образцівъ), цѣна . . . . . 1 зр.
2. беззіданне сватань, образокъ зъ Галицького житїя, цѣна . . . . . 80 кр.
3. отчить въ 100-лѣтній роковини цвѣтъ Йосифа II. 17 (29) падоміста 1880, цвѣна . . . . . 25 кр.
4. бесѣда въголосівна на народнѣмъ вѣчу РУСИНОВЪ 18 (30) падоміста 1880 о економічнїхъ справахъ, цѣна . . . . . 15 кр.

Доходъ зъ першого твору признає Родина покойника на наявнї нагробнї, зъ дальшихъ же трохъ прапоръ на стінцію н. Володимира Барвінського. (9-3)

Добати можна въ адміністрації „Дѣла“ або въ книгарнї